

Barcelona Charteret

I 1964 blev VENEDIG CHARTERET skabt som en erklæring, der indeholdt principperne for bevarelse og restaurering af historiske mindesmærker og områder.

Erklæringen begynder således:

»Som bærere af et åndens budskab fra fortiden er folkene historiske mindesmærker det levende vidnesbyrd i nutiden om overleveringer gennem århundreder. Menneskeheden, der dag for dag bliver sig stærkere bevidst, at de menneskelige værdier er en enhed, betragter mindesmærkerne som en fælles arv og erkender sig ó over for fremtidens generationer ó solidarisk ansvarlig for bevaringsarbejdet. Den forpligter sig til at give dem uforfalsket videre i deres rigdom.

Det er følgelig af væsentlig betydning, at de principper, som bør gælde for konservering og restaurering, udvikles i fællesskab og formuleres på internationalt plan, hvorefter det helt må overlades hver enkelt nation at sørge for gennemførelsen indenfor rammerne af egen kultur og egne traditioner.

Ved for første gang at formulere disse grundlæggende principper bidrog Athen-charteret af 1931 til udviklingen af et omfattende internationalt fælles virke, som har givet sig tydeligt udslag i nationale vedtagelser, i ICOM's og UNESCO's arbejde og i sidstnævnte organisations oprettelse af det Internationale Center for Studiet af Konservering og Restaurering af Genstande af Kulturel Betydning«.

Begge dokumenter omfatter monumenter og områder på land. Den maritime kulturarv ó de bevaringsværdige skibe - er ikke indbefattet på trods af det nære slægtskab.

Derfor besluttede den 4de EMH kongres ó der fandt sted i Barcelona i 2001 - at oversætte VENEDIG CHARTERET til et specielt charter for den maritime arv i Europa under navnet BARCELONA CHARTERET:

DEFINITIONER

ARTIKEL 1 Begrebet den flydende maritime kulturarv omfatter det enkelte traditionelle skib hvor der findes vidnesbyrd om en særlig civilisation eller en betydningsfuld udvikling, samt fartøjets særlige håndtering, sømandsskabet og det maritime håndværk. Det gælder for såvel større skibe som for beskedne småfartøjer der har en særlig kulturhistorisk værdi.

ARTIKEL 2 Restaurering, vedligehold og brug af traditionelle skibe (»bevaringsarbejdet«) må have tilknytning til alle de videnskaber og tekniske fagområder, der kan bidrage til udforskning og beskyttelse af den maritime kulturarv.

MÅL

ARTIKEL 3 Formålet med at bevare, restaurere og holde de traditionelle skibe sejlene er at beskytte dem som kunstværker og historiske vidnesbyrd samt bevare og videreføre fortidens færdigheder i håndværk og sejlads.

BEVARELSE

ARTIKEL 4 Forudsætningen for en fortsat overlevelse for de sejlene traditionelle skibe er en permanent og fortsat vedligeholdelse.

ARTIKEL 5 Brugen af traditionelle skibe i en samfundsmæssig brugbar sammenhæng ligger altid deres bevarelse. En sådan brug er derfor at foretrække, men formålet må ikke på afgørende måde ændre skibets ydre fremtræden. Nødvendige ændringer forårsaget af ændret brug, bør holdes inden for disse grænser.

ARTIKEL 6 Et traditionelt skib er uadskillelig fra den historie det bærer vidnesbyrd om og det farvand det besejlede. Derfor bør skibets hjemhavn og sejlområde ideelt afspejle denne historie.

RESTAURERING

ARTIKEL 7 At restaurere et skib er en højt specialiseret indsats. Målet er at bevare og tydeliggøre skibets æstetiske, funktionelle og historiske værdi med respekt for originalt materialevalg og autentiske dokumenter. Restaureringen må i alle tilfælde tage udgangspunkt i skibets foreliggende historie suppleret med opfølgende studier.

ARTIKEL 8 Restaureringen af traditionelle skibe udføres bedst ved hjælp af tidstro materialer og teknikker. Hvor det viser sig at tidstro materialer og teknikker ikke kan bruges, kan bevarelsen af det sejlene skib opnås ved brug af moderne konserveringsmaterialer, hvis egnethed er blevet påvist videnskabeligt og efterprøvet i praksis.

ARTIKEL 9 Restaureringen af et historisk skib behøver ikke at føre skibet tilbage til sin oprindelse. Nogle skibe har stor historisk værdi fra en senere periode i deres aktive arbejdsliv. Restaureringen til en hvilken som helst periode bør kun udføres efter omhyggelige overvejelser med hensyn til kvaliteten af den historiske og tekniske dokumentation tilgængelig fra den valgte periode.

ARTIKEL 10 Obligatorisk navigations- og sikkerhedsudstyr skal indgå så harmonisk i helheden som muligt, men samtidig afvige så meget fra det originale skib, at restaureringen hverken æstetisk eller historisk bliver forfalsket.

ARTIKEL 11 Tilføjelser kan ikke tillades, medmindre de respekterer skibets vigtigste dele, den traditionelle opbygning, helhedsbilledet og balancen i kompositionen.

ARTIKEL 12 Ved restaureringer bør der altid være præcis dokumentation i form af analytiske og kritiske rapporter, illustreret med tegninger og/eller fotografier og videofilm m.m. Hvert trin i arbejdet med adskillelse, materialebehandling, samling og tilføjelse af nye dele, såvel som tekniske og strukturelle særpræg som afdækkes i løbet af restaureringen, bør indeholdes i dokumentationen.

BARCELONA CHARTERET blev vedtaget af EMHs repræsentantskab 28. september 2002 i Enkhuizen. Underskrevet på Fregatten JYLLAND den 30. marts 2003, hvor originaldokumentet opbevares.